

**A Kúria
bíróság**

mint felülvizsgálati

végzése

Az ügy száma: Pfv.II.20.533/2025/3.

A tanács tagjai: Dr. Hajdu Edit a tanács elnöke
Dr. Darákné dr. Nagy Szilvia előadó bíró
Dr. Kövesné dr. Kósa Zsuzsanna bíró
Dr. Mészárosné dr. Szabó Zsuzsanna bíró
Dr. Osztovits András bíró

A felperes: felperes (cím1)

A felperes jogi képviselője:
dr. Küzmös Imre ügyvéd (cím2)

Az alperes: alperes (cím3)

Az alperes jogi képviselője:
dr. Stefán Éva ügyvéd (cím4 szám)

A per tárgya: pénzkövetelés

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél:
felperes

A másodfokú bíróság neve és a jogerős határozat száma:
Nyíregyházi Törvényszék 4.Pf.21.089/2024/6.

Az elsőfokú bíróság neve és a határozat száma:
Nyírbátori Járásbíróság 4.P.20.364/2022/99.

Rendelkező rész

A Kúria a felülvizsgálatot megtagadja.

A végzés ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat engedélyezése szempontjából lényeges tényállás

[1] A peres felek szomszédok. A felperes 2014-ben vásárolta meg a tulajdonát képező lakóházat, ahol házastársával lakik. Az alperes a szomszédos ingatlanban lakik édesanyjával. A vásárlást követően a felperes az ingatlanát fokozatosan felújította, az udvart parkosította, térburkolattal, „kulé” kavicsal borította, dísznövényeket ültetett. Az előkertben a két ingatlant egy beton alapú vaskerítés választotta el, melyet az alperes létesített. A felperes 2014-ben a korábbi kerítést az alperes tudtával és beleegyezésével elbontotta és új kerítést létesített a régi betonalap kijavításával annak nyomvonalán zsaluköből, amit vakolattal látott el. A felújítási munkálatokat az alperes és édesanyja 2019-ig nem kifogásolták.

[2] A felperes az ingatlan-nyilvántartási térképi határvonalhoz képest az alperesi ingatlanból 18 m² területet használt. A peres felek között a jószomszédi viszony megromlott. A felperes az alperes édesanyját a háza ellenőrzése céljából az ingatlanára nem engedte be. Az alperes ezt követően a Nyírbátori Járásbíróságon birtokvédelmi eljárást kezdeményezett, melyben a felperestől a kerítés elbontását követelte, a parkosítás egy részének felszámolását, területe birtokbaadását.

[3] A Nyírbátori Járásbíróság 2.P.20.198/2021/5. számú ítéletében kötelezte a felperest, hogy 60 napon belül bontsa el a felperesi és alperesi helységi hrsz1 és hrsz2 helyrajzi számú ingatlanokat elválasztó utcafronti kerítés és lakóház között épített kerítést és adja az alperes birtokába a szakértő igazságügyi szakértő által készített szakvélemény mellékletét képező „területszámítási jegyzőkönyv az alperes túlhasználatáról” szerinti 18 m² nagyságú területet. A felperes által a használatában álló területrészeire indított elbirtoklási per befejeződött.

[4] A felperes a kerítést az ítéleti kötelezésnek megfelelően elbontotta. Álláspontja szerint az alperes utaló magatartása alapján a lebontani kényszerült kerítés és parkosítás tekintetében 647.660 forint kára keletkezett.

A kereseti kérelem és az alperesek védekezése

[5] A felperes módosított keresetében kérte az alperes kötelezését 647.660 forint, valamint 200.000 forint után 2022. március 29-től a kifizetés napjáig járó; 140.000 forint után 2022. április 8-tól a kifizetés napjáig járó; 307.825 forint után 2014. július 1-től a kifizetés napjáig járó, a késedelemmel érintett naptári félév első napján érvényes jegybanki alapkamattal megegyező mértékű késedelmi kamata megfizetésére.

[6] Az alperes ellenkérelmében a kereset elutasítását kérte.

Az első- és másodfokú ítélet

[7] Az elsőfokú bíróság ítéletében kötelezte az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek 30 napon belül 647.660 forintot és az ítélet szerinti késedelmi kamatot. Az alperes fellebbezése folytán eljáró másodfokú bíróság jogerős ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatta és a keresetet elutasította.

A felülvizsgálati kérelem és a felülvizsgálat engedélyezése iránti kérelem

[8] A jogerős ítélet ellen a felperes terjesztett elő felülvizsgálati kérelmet, amelyben kérte annak hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság ítéletének hatályában fenntartását. Álláspontja szerint a jogerős ítélet a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (Pp.) 266. § (1) bekezdésébe és 279. § (1) bekezdésébe ütközik. Felülvizsgálati kérelmében a felülvizsgálat engedélyezését is kérte a Pp. 409. § (2) bekezdés a) pontjának mindkét fordulata alapján.

[9] A joggyakorlat egysége érdekében előterjesztett kérelme indokaként előadta, hogy a joggyakorlat egységét fenyegető veszélyt jelent, ha a másodfokú bíróság olyan tényállási elemet emel be az ítéletébe, amelyre vonatkozóan a bizonyítást sem maga, sem az elsőfokú bíróság nem folytatott le. Megítélése szerint a Pp. 266. §-ában rögzített, bizonyítás nélkül elfogadható tények jogi fogalmába nem tartozik bele az alperesi tényállítás. A másodfokú bíróság ennek ellenére a tényállás részévé tette azt, ezzel a bizonyítás szabályrendszerét megsértette, amely veszélyezteti a joggyakorlat egységét.

[10] Érvelése szerint a joggyakorlat továbbfejlesztése érdekében szükséges annak rögzítése, hogy a bizonyítás szabályai a másodfokú bíróságra is kiterjednek, azok nem írhatók felül, különösen nem iratellenes tényállításokkal.

A Kúria döntése és jogi indokai

[11] Az engedélyezés iránti kérelem nem alapos.

[12] Nincs helye felülvizsgálatnak vagyoni jogi perben, ha a felülvizsgálati kérelemben vitatott érték az ötmillió forintot nem haladja meg [Pp. 408. § (1) bekezdés]. Jelen per a Pp. 7. § (1) bekezdés 18. pontja szerint vagyoni jogi pernek minősül, mert az abban érvényesített igény a felek vagyoni jogain alapul és az értéke pénzösszegben kifejezhető. A felülvizsgálati kérelemben vitatott érték 647.660 forint, így az ügyben nem volt helye felülvizsgálatnak. A Pp. 409. § (1) bekezdése és 410. § (1) bekezdése értelmében ezért a felperesnek engedélyezés iránti kérelmet kellett előterjesztetni, aminek eleget tett.

[13] A Kúria elsődlegesen kiemeli, hogy Pp. szabályozásában a felülvizsgálat engedélyezése a polgári eljárás elkülönülő, önálló kérelemre induló és a kérelem elbírálásával befejeződő szakasza, amelyet csak eredményessége esetén követ az eljárás felülvizsgálati

kérelmen alapuló szakasza [Kúria Pfv.20.764/2020/3., BH2020. 366.]. A Kúria a felperes felülvizsgálat engedélyezése iránti kérelmét a Pp. 411. § (1) bekezdése alapján vizsgálta, ugyancsak figyelemmel arra, hogy a rendelkezési elvben megfogalmazott, a kérelemhez kötöttség perjogi szabályából [Pp. 2. § (2) bekezdés] következően – ahogyan azt az önmagában kötőerővel nem rendelkező, azonban a Kúria számos határozata által megerősített (Kúria Pfv.II.20.339/2024/2., Pfv.II.20.497/2024/2., Pfv.II.21.065/2024/2.) a felülvizsgálat engedélyezésével kapcsolatos egyes kérdésekről szóló 1/2021. (VII.12.) PK vélemény (a továbbiakban: PK vélemény) 6. pontjában értelmezte – a Kúria a felülvizsgálatot kizárólag a fél által megjelölt okból, illetve okokból engedélyezheti.

[14] A Pp. 409. § (2) bekezdés a) pontjának első fordulata a felülvizsgálat engedélyezését a joggyakorlat egységének biztosítása érdekében teszi lehetővé. Ebben az esetben a felülvizsgálat akkor engedélyezhető, ha a jogerős ítélet olyan elvi jelentőségű jogkérdést vet fel, amellyel kapcsolatban – ideértve a Legfelsőbb Bíróság által 2012. január 1-jét megelőzően meghozott és a bíróságok szervezetéről és igazgatásáról szóló 2011. évi CLXI. törvény (a továbbiakban: Bszi.) 195. § (1) bekezdésében foglaltak szerint továbbra is „alkalmazható” irányelvben, elvi döntésben, kollégiumi állásfoglalásban vagy a kollégiumi véleményben értelmezett jogkérdéseket is – a Kúria jogegységi határozatban vagy az általa a Bírósági Határozatok Gyűjteményében (a továbbiakban: BHGY) közzétett eseti határozatban még nem foglalt állást, feltéve, hogy a jogértelmezést igénylő elvi jelentőségű jogkérdés vonatkozásában a bírói gyakorlat nem egységes, vagy az eltérő bírói döntés megismétlődésének, ezáltal a jogegység megbomlásának a veszélye áll fenn. A félnek az engedélyezés alapjául szolgáló eltérő bírói döntéseket az engedélyezés iránti kérelmében egyértelműen azonosítható módon – legalább a határozatot hozó bíróság nevének és a határozat számának feltüntetésével – meg kell jelölnie. Kizárólag másodfokon jogerőre emelkedett, vagy legfelsőbb bírósági döntésekre hivatkozhat [Kúria Pfv.II.21.091/2024/2., Pfv.II.21.283/2024/2.].

[15] A felperes eltérő másodfokon jogerőre emelkedett vagy legfelsőbb bírói döntéseket nem jelölt meg. Ennek hiányában a Kúria nem tudott a bizonyítással kapcsolatos jogkérdést illetően szétartó joggyakorlatra következtetni, így a joggyakorlat egysége érdekében nem látta indokoltnak a felülvizsgálat engedélyezését.

[16] A Kúria a Pp. 409. § (2) bekezdés a) pontjának második fordulatában szabályozott engedélyezési ok fennálltára, a joggyakorlat továbbfejlesztésének szükségességére figyelemmel a felülvizsgálatot akkor engedélyezi, ha a jogerős ítélet által felvetett elvi jelentőségű jogkérdésben a bírói gyakorlat már kialakult és egységes ugyan, annak követése azonban a körülmények változására tekintettel nem támogatható. A felülvizsgálat engedélyezése iránti kérelemben – egyebek mellett – meg kell jelölni az ügy érdemére kiható jogszabálysértést, a megsértett jogszabály pontos megjelölésével és az engedélyezést megalapozó okokat, amelyek a joggyakorlat továbbfejlesztésének biztosítása érdekében indokolják a felülvizsgálat befogadásának engedélyezését [Pp. 410. § (2) bekezdés b), ca) pont, Kúria Pfv.II.20.767/2024/2].

[17] A felperes nem adta elő, hogy álláspontja szerint a bizonyítás szabályainak körében már kialakult egységes joggyakorlat követése a továbbiakban milyen okból nem támogatható, milyen körülmények változása folytán szükséges a már kialakult joggyakorlat továbbfejlesztése.

[18] Nem oldotta fel továbbá azt a logikai ellentmondást sem, hogy egyfelől hiányolta a joggyakorlat egységét, másfelől az egységes bírói gyakorlat módosítását látta szükségesnek. A Pp. 409. § (2) bekezdésének a) pontja ugyanis „vagylagos” eseteket tartalmaz, amelyből az következik, hogy a rendelkezés két fordulata egyszerre nem állhat fenn, egyszerre nem képezheti az engedélyezés alapját, mert (az első fordulat értelmében) vagy nincs egységes

bírói gyakorlat, vagy (a második fordulat értelmében) van egységes bírói gyakorlat, de az már nem irányadó, nem támogatható [Kúria Pfv.III.20.584/2023/2., Pfv.II.20.767/2024/2.]. A Kúria ezért nem látott lehetőséget a felülvizsgálat engedélyezésére a joggyakorlat továbbfejlesztése érdekében sem.

[19] A fent kifejtettek alapján a Kúria megállapította, a Pp. 409. § (2) bekezdésének a) pontjában foglalt egyik engedélyezési ok sem áll fenn, következésképp a felülvizsgálatot megtagadta [Pp. 411. § (1) bekezdés].

[20] A felülvizsgálat engedélyezése iránti kérelem nem vezetett eredményre. Az engedélyezés iránti kérelem illetéke az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (Itv.) 50. § (2a) bekezdés a) pontja szerint 12.953 forint, amely a felperes terhén marad a Pp. 83. § (1) és (5) bekezdése alapján. A felperes a megfizetett 50.000 forint illetékből 37.047 forint visszatérítését kérheti az adóhatóságtól, amelyről a Kúria az adóhatóságot határozata egy példánya megküldésével az elsőfokú bíróság útján értesíti [Itv. 80. § (1) bekezdés i) pont, 81. § (2) bekezdés, 44/2004. (XII. 20.) PM rendelet].

[21] A végzés elleni felülvizsgálatot a Pp. 407. § (1) bekezdés d) pontja zárja ki.

A határozat elvi tartalma

[22] Nem engedélyezhető a felülvizsgálat a joggyakorlat egysége érdekében, ha kérelemből eltérő döntések megjelölése hiányában széttartó gyakorlatra nem lehet következtetni; és a joggyakorlat továbbfejlesztése érdekében sem, ha a fél nem adja elő, hogy az egységes joggyakorlat fenntartása milyen körülmények változása folytán nem tartható fenn.

Budapest, 2025. június 17.

Dr. Hajdu Edit s.k. a tanács elnöke, Dr. Darákné dr. Nagy Szilvia s.k. előadó bíró, Dr. Kövesné dr. Kósa Zsuzsanna s.k. bíró, Dr. Mészárosné dr. Szabó Zsuzsanna s.k. bíró, Dr. Osztovits András s.k. bíró